
VALENELYA
Різдво,
що єднає
світи
M.N. Popa

Заходь, для тебе теж є місце.

Тим, у кого вдома лунає багато голосів.
Тим, у кого цього року порожніє стілець.
Тим, хто не чекав подарунка.

За нашим столом завжди знайдеться ще одне місце.

Не має значення, скільки тобі років, звідки ти й чи знаєш уже VALENELYA. Щоб увійти, не потрібно нічого знати про її світи.

Ця подорож — подарунок: родина, допитлива собачка й Різдво, яке знаходить домівку навіть у найнесподіваніших місцях.

Заходь сміливо. Titti вже зробила перший крок.

Щасливої подорожі!
M.N. Popa

Подорож

Рим — Святвечір	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Повернення додому	124
Подарунок мандрує далі	125
Творці та контакти	126


У Римі, напередодні Різдва, сутеніло. За освітленим вікном одна родина готувалася святкувати.


M.N. Pora: Нарешті вечір усією родиною!
Tatiana: І нехай хоч раз увесь світ зачекає.
Arianna: А ялинка тим часом сама себе не прикрасить!


Arianna: Titti, поверни стрічку!
M.N. Popa: Хтось уже вибрав собі подарунок.
Gabriele: Іди сюди, бешкетнице!


Gabriele: Тату, ти справді сам вигадуєш усіх цих істот?
M.N. Pora: Іноді мені здається, що декого з них я вже зустрічав.
Arianna: А я хочу побачити драконів. Зблизька.


M.N. Pora: Я створив стільки книжок. Але тієї самої ще не знайшов.
Tatiana: Тієї самої для кого, коханий?
M.N. Pora: Мабуть, для того, кому потрібно усміхнутися.


Arianna: Ви бачили? Сторінки рухаються!
Tatiana: Коханий… це нормально?
M.N. Pora: У моїх книжках таке буває. На нашому столі — зазвичай ні.


M.N. Pora: Усі ближче! Беріться за руки!
Tatiana: A Titti?
Arianna: Вона тут, із нами!


M.N. Pora: Зачекайте… цю сторінку написав не я!


Tatiana: Але… де ми?
M.N. Popa: В Amarylion.
Arianna: У місті з твоїх книжок?
У Римі був вечір. По той бік Порога прокидалося місто.


Tatiana: А як же наше Різдво, коханий?
M.N. Popa: Спершу дізнаймося, як святкують тут.
Irena: Почніть із частування!


M.N. Popa: Aldren! Kaelor!
Aldren: Ми знайомі?
Gabriele: Це M.N. Popa, автор. Але сьогодні провідник нам усе одно потрібен!


Tessa: Darian, обережно з візком!
Darian: Ловіть стрічки!
Arianna: Одну впіймала!


Aldren: Tessa, як нам туди спуститися?
Tessa: Бічними сходами. Ходімо!
Gabriele: Погляньте на Titti: вона знайшла останню!


Tessa: Робота зачекає. До столу!
M.N. Pora: Для нас теж є місце?
Darian: Звісно. Aldren, принеси ще стільці!


M.N. Pora: Я не писав про цей день.
Darian: Ми живемо й між сторінками.
Arianna: Тоді сьогодні створімо його разом!


Tessa: Ідіть сюди! Музиканти пройдуть тут!
Gabriele: Arianna, спробуємо?
Arianna: Повторюй за мною!


M.N. Popa: Дозволиш запросити тебе до танцю?
Tatiana: Ти знаєш рухи, коханий?
M.N. Popa: Теоретично!


Arianna: Ось наша стрічка!
Gabriele: Досі трохи криво.
Tatiana: Зате одразу впізнаємо.


Arianna: Он там ринок!
Gabriele: А під тим мостом… ми саме збирали стрічки!


Tessa: Посуньтеся: ідуть іще друзі!
M.N. Popa: А я думав, ми гості.
Darian: Гості теж можуть принести тацю!


Tatiana: З вами ми почувалися як удома.
Darian: Приходьте до нас іще.
Arianna: Цікаво, як святкують в інших світах…


Arianna: Тату… це крила?
M.N. Pora: Схоже, подорож триває.
Вони прийшли, не знаючи, куди йти. Тепер знали, до кого можна повернутися.


Arianna: Тату, дивись! Місто в горі!
M.N. Popa: Carpatica. Цікаво, як святкують тут…
Tatiana: Ходімо дізнаємося, коханий.
Пройшовши через Draconia, M.N. Popa та його родина дісталися Carpatica.


Tatiana: Як пахне! Наче свято вже почалося.
Nerina: Скоро почнеться! Але хто допоможе мені з доставкою?
Arianna: Ми допоможемо. Правда, тату?



Бездонний Камінь стояв посеред площі, серед повсякденного життя.


Gabriele: Тату… здається, у колеса інші плани!
M.N. Popa: Я тримаю візок. А ви рятуйте вечерю!
Nerina: Я знаю, хто може його полагодити!



У дворі Cineriti колесо повернулося на місце. І ніхто не залишився без допомоги.


Vesna: Це для спільного столу. І всіх зі святом!
Tatiana: Дякуємо! Чекаємо на всіх вас.
Gabriele: Тепер колесо просто мусить витримати!


Ordan: Усе доставили? Тоді є час привітатися.
Arianna: Ordan, ходи з нами на свято!
Ordan: Залюбки. Але спершу показати вам Carpatica згори?


Roxana: Ласкаво просимо! Я Roxana. Це моя сестра Larissa.
Larissa: А це Rex! Ми встигли на свято?
M.N. Popa: Авжеж! Усі зустрінемося за вечерею.


Tatiana: Усі зручно влаштувалися? І Titti?
Gabriele: Так, мамо. У неї найкраще місце!
Ordan: Тоді… рушаймо!

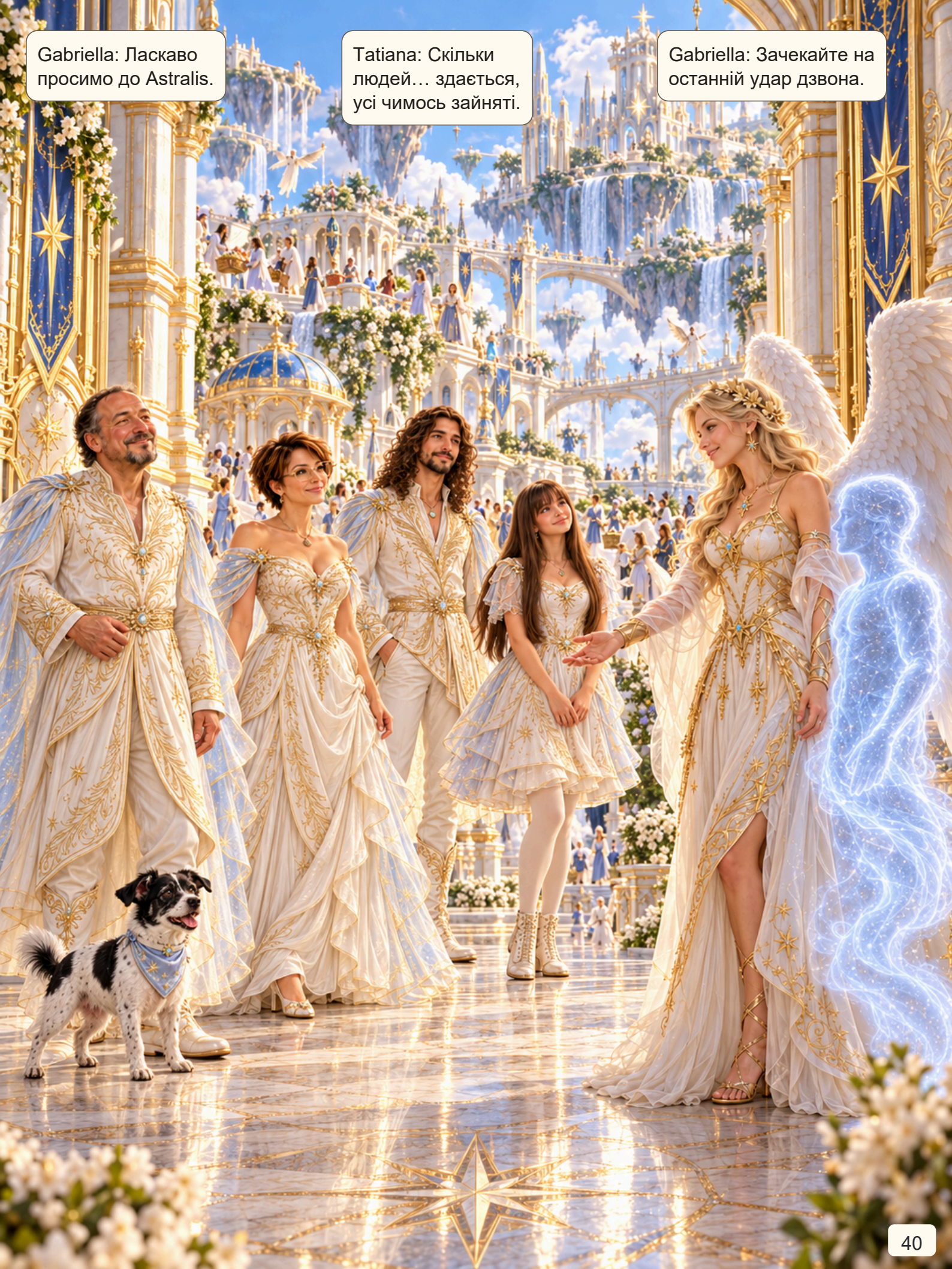

Arianna: Он там! Скеля на площі!
M.N. Popa: А ще сьогодні вранці ми були в дорозі…
Під ними тераси Carpatica засвічувалися святковими вогнями.


Ordan повернув їх у двір Drakhen. Музика зустріла їх раніше, ніж вони спустилися.
Gabriele: Уже повертаємося? Я б іще кружечок зробив!
Tatiana: Може, пізніше. Чуєш? Нас кличуть танцювати!


Nerina: Крок сюди… а тоді поворот!
Gabriele: Зачекай! Я вже з іншого боку!
Tatiana: Коханий, тримай мене! Голова паморочиться!


M.N. Pora: Ось і ти! Ми залишили тобі місце.
Branik: Колесо ще крутиться?
Gabriele: Чудово. Це мої ноги просять відпочинку!
За столом знаходилося місце для кожного нового гостя.

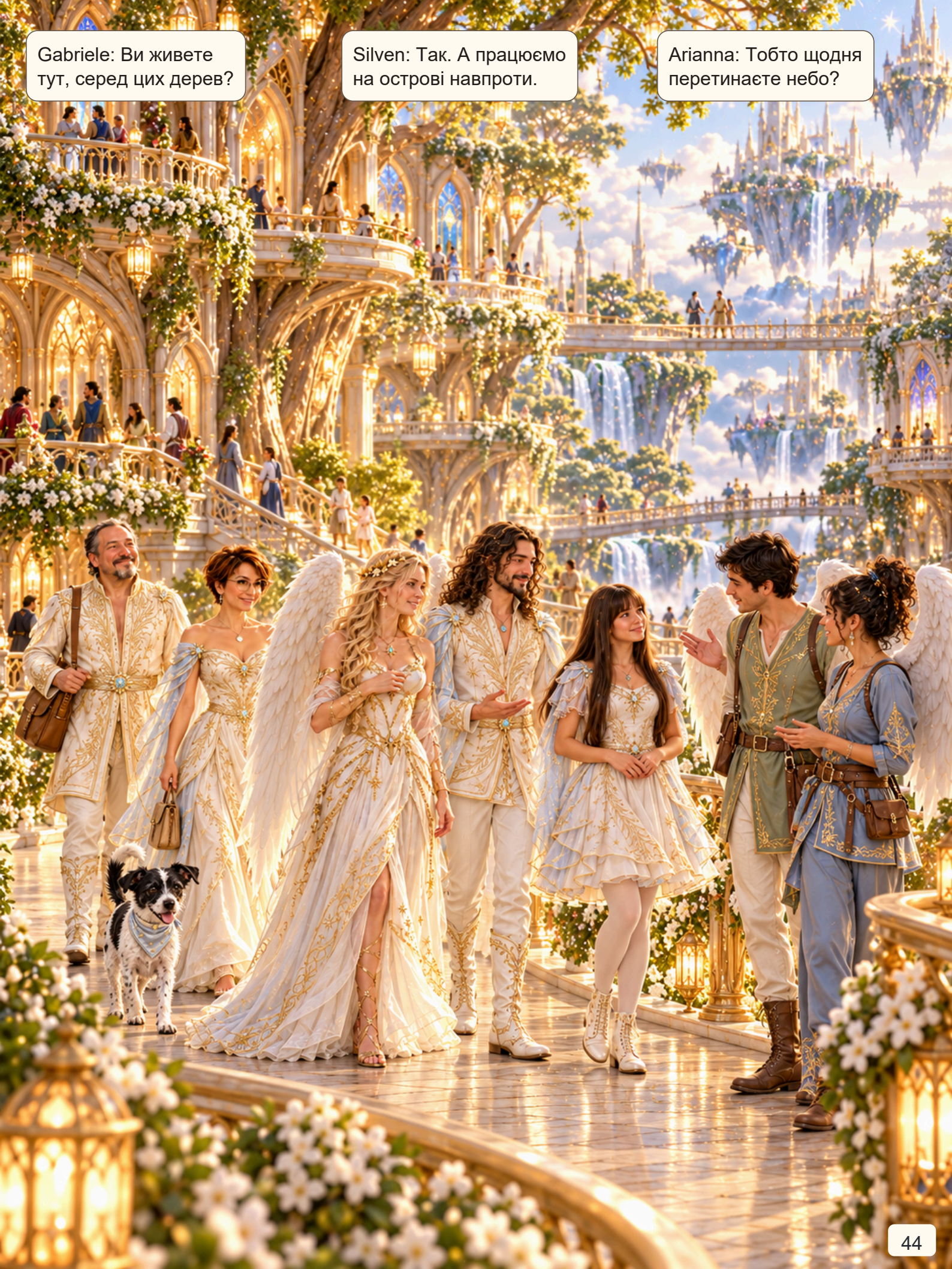

Arianna: Тату, ми ще до них повернемося?
M.N. Pora: Ми обіцяли Ordan розповісти продовження нашої історії.
Попрощавшись із Ordan і новими друзями, M.N. Pora та його родина знову вирушили в дорогу.

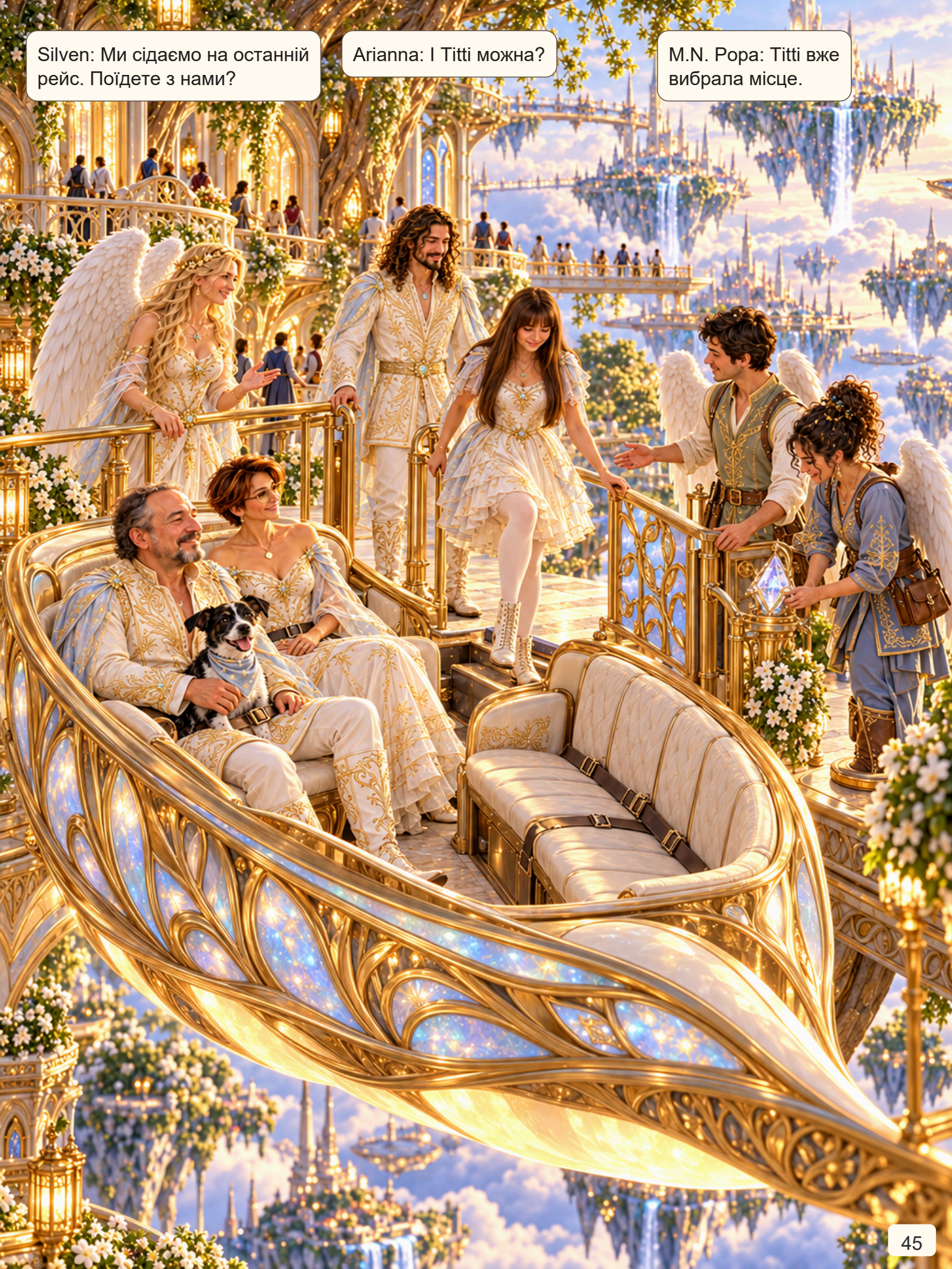

Gabriella: Ласкаво просимо до Astralis.
Tatiana: Скільки людей… здається, усі чимось зайняті.
Gabriella: Зачекайте на останній удар дзвона.


Tatiana: Коли починається свято?
Gabriella: Після останнього удару дзвона ми зберемося за столом.


Elaria: Коханий, ти ж казав, що це останнє.
Teren: Так і є. Уже закінчую.
Tatiana: Нікого тобі не нагадує?


M.N. Pora: Мені теж залишалося дописати лише одну сторінку.
Tatiana: Авжеж. За три години ти все ще сидів там.
Elaria: Увечері приходьте на терасу. Ми принесемо щось до спільного столу!


Gabriele: Ви живете тут, серед цих дерев?
Silven: Так. А працюємо на острові навпроти.
Arianna: Тобто щодня перетинаєте небо?


Silven: Ми сідаємо на останній рейс. Поїдете з нами?
Arianna: І Titti можна?
M.N. Popa: Titti вже вибрала місце.


Arianna: Тату, дивись, скільки островів!
Gabriele: І це ваша дорога на роботу?
Silven: Коли вітер не надто сильний.


Tatiana: Дзвони…
Gabriella: Незабаром пролунає останній удар.
M.N. Pora: Погляньте туди. Крамниці зачиняються.


Elaria: Ось і ви! Ми зайняли для вас місця.
Tatiana: Отже, вам таки вдалося закінчити!
Teren: Цього разу справді.


M.N. Popa: M.N. Popa. Radий знайомству.
Arianna: Тато — письменник.
Aurel: Тоді сьогодні слухай. У нас тут багато історій.


Silven: А як ви проводите Різдво?
Gabriele: Збираємося за столом. І ніхто не хоче вставати першим.
Tatiana: Особливо коли подають десерт.


Tatiana: Ходи, коханий.
M.N. Pora: Повільніше, цього руху я не знаю!
Tatiana: Повторюй за мною.


Gabriella: Віднесемо щось і Рах?
Tatiana: Зачекай, я ще це покладу.
M.N. Popa: Ходімо. Треба розповісти йому про подорож.


Pax: І ти танцював?
Tatiana: Свідки є.
Перед ними Astralis і далі святкував.


Arianna: Тату… той шматочок лісу на нас дивиться.
M.N. Papa: Головне, щоб не весь ліс на нас дивився.
Gabriele: Я б на це не розраховував.


Tatiana: Тихше, Titti. Нехай сам підійде.
Gabriele: Бачили ті вуха?
Arianna: Наче два віяла!
M.N. Popa: Titti, ми щойно прийшли, а ти вже знайшла з ким гратися.


Nadia: Ласкаво просимо до Magoria! Зупинилися познайомитися з лісом?
Arianna: Це він прийшов знайомитися з нами.
M.N. Popa: A Titti вже знайшла друга.


Tatiana: Як же нам усе оглянути?
Nadia: Почнемо з коріння. А тоді я відведу вас нагору.
Gabriele: Чимало доведеться підніматися.
Nadia: На щастя, не весь час сходами.


Gabriele: Це піднімає воду?
Brom: І воду теж. Сьогодні — покупки.
M.N. Popa: Нам би таке додому.


Arianna: Маленькі — для фей?
Milo: Так. А великі підуть на площу до свята.
M.N. Popa: Отже, правильно ми пішли до коріння.
Tatiana: Ти просто йшов на запах.

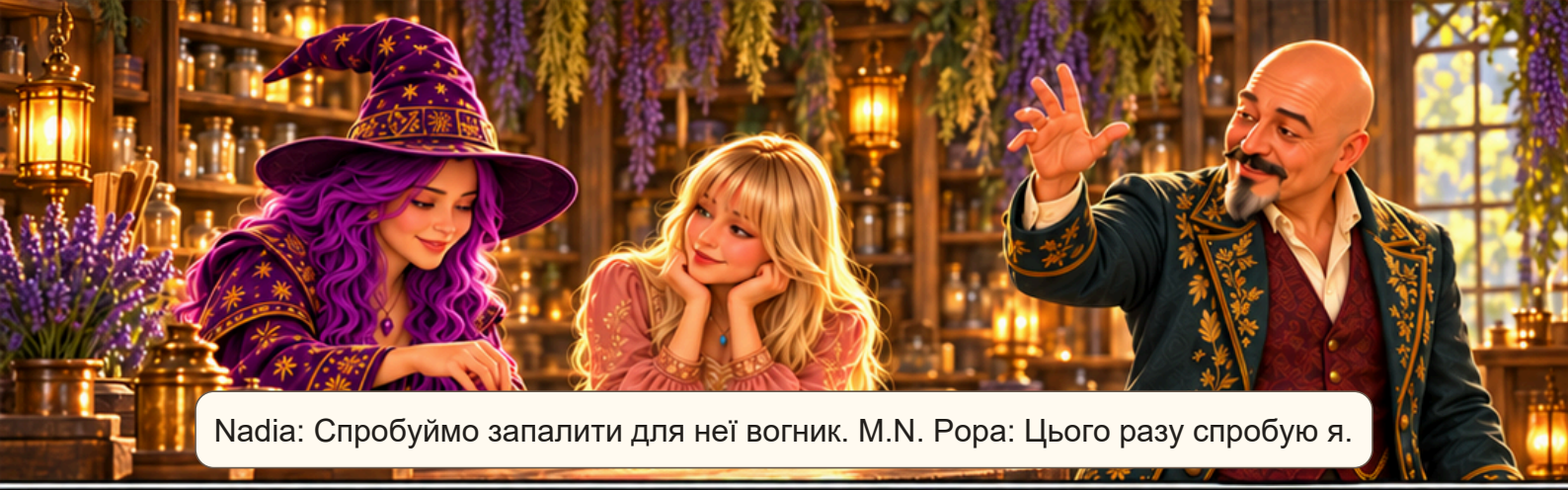

Lilia: Сюди! Покажу вам свій дім.
Arianna: Той, між двома листочками?
Lilia: Так. Зачекайте, зачиню вікно. А то білка залізе.


Tatiana: Знизу й не уявиш, що тут так просторо.
Gabriele: Поглянь на площу! Уже розвішують вогники.
Nadia: Наступна зупинка — он там.
M.N. Popa: Ті мітли припарковані?


M.N. Popa: Отже, ті мітли й справді літають.
Nadia: Так. Але почнімо з чогось, що можна зробити на землі.
Gabriele: Гадаю, вже досить.
M.N. Popa: Зате під дощем усі під нею сховаємося.
Arianna: Nadia… а мені можна спробувати?
Tatiana: Я поставила б їх на різдвяний стіл.


Arianna: Хочу спробувати біляве волосся. І сукню принцеси.
Nadia: Спробуймо разом. Тільки спершу точно вирішу, чого хочеш.
M.N. Popa: Цей горщик поро…
M.N. Popa: Я лише запитав, чи порожній горщик.
Gabriele: Тепер у вас є дещо спільне.


Arianna: Вибач! Я не хотіла…
Nadia: Я можу все скасувати. Але тоді ви обоє станете такими, як раніше: чари одні на двох.
Arianna: Гаразд. Поверни все як було.
M.N. Popa: Тобі подобалося волосся?
Arianna: Так, але…
M.N. Popa: А ось це, здається, непогано.
M.N. Popa: Ти залишаєш волосся. Я — борідку.
Tatiana: Ось так. Один уже всім задоволений.



Nadia: Спробуймо запалити для неї вогник. M.N. Popa: Цього разу спробую я.



M.N. Popa: Так і задумано? Nadia: Світло з’явилося. M.N. Popa: Так. Не з того боку.



M.N. Popa: Тримай. Запали ти. Arianna: Досі мені довіряєш? M.N. Popa: Зачекай, я відійду.


Lilia: Це ви зробили?
Tatiana: Я. Мені трохи допомогли.
Gabriele: А тато відповідав за феєрверки.
M.N. Popa: І на сьогодні виставу завершено.


Nadia: Ви впевнені, що хочете рушити в такому вигляді?
Arianna: Я — так.
M.N. Popa: Я теж. Уже звик до борідки.
Tatiana: Попрощайся, Titti. Нам час.
Усі: З Різдвом!


Arianna: Наче вода… тільки я не мокну!
Tatiana: Поглянь на свої рукави.
M.N. Popa: Навіть Titti змінює колір.
Gabriele: Вона перевіряє, чи можна це понюхати.


Lumen: Ласкаво просимо до Oneiria. Я Lumen. А це Ombra.
Arianna: Він же щойно був з іншого боку!
Lumen: Ходімо. До свята ще встигнемо прогулятися.


Tatiana: Звідси той будинок здається зовсім кривим.
Gabriele: Зроби крок до мене.
Tatiana: О! Тепер рівний.
Lumen: Будинок увесь час там само. Просто світло доходить до вас по-різному.


Arianna: Titti, ось він!
Gabriele: А вона побачила іншого.
M.N. Pora: Для очей їх було двоє. Для носа — один.


Arianna: Мамо, дивись! Складки стали бузковими.
Tatiana: Поворуши ще. Тепер і золотий видно.
M.N. Pora: Із такою сукнею вранці легко вибрати колір.


Sirel: Я роблю банти для подарунків. Хочете спробувати?
Gabriele: Досить уявити?
Sirel: Вибери прикрасу й спробуй виразно її уявити.


Gabriele: Я думав про бант.
Arianna: А вийшла сніжинка!
M.N. Pora: Подивимося, як ти нею перев’яжеш подарунок.
Sirel: Неси на свято. Місце знайдемо.


Sirel: Ви на площу?
Ходімо разом.
Tatiana: Це понесу я.
M.N. Popa: А я візьму тацю.
Gabriele: Ти її одразу примітив.


Arianna: Тут і ті, хто робив банти!
Lumen: Сьогодні ввечері ми всі збираємося тут.
Tatiana: Отже, недаремно ми допомагали.

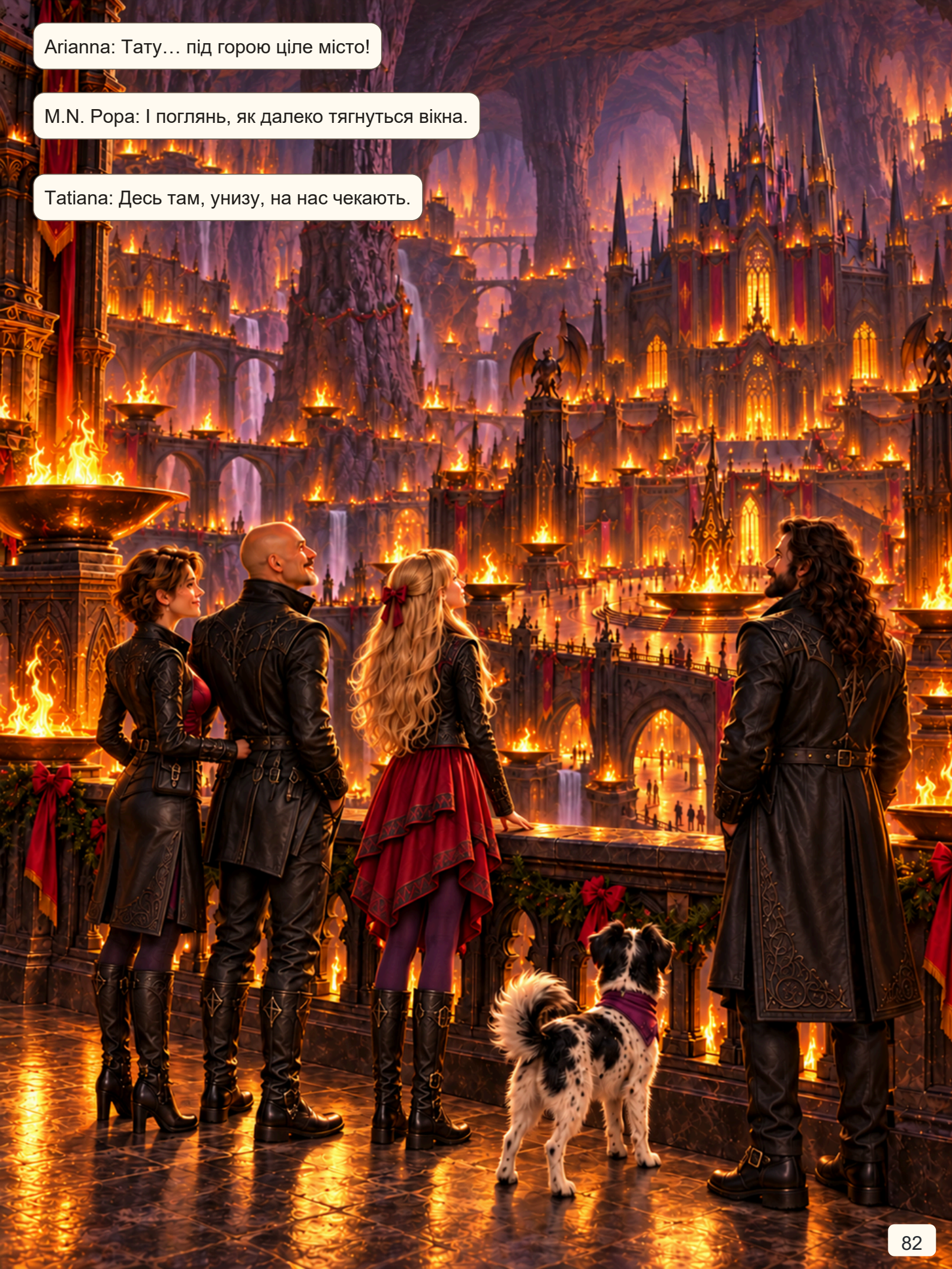

Lumen: Стіл готовий. Допоможете з кольорами?
Tatiana: Для Різдва я вибрала б червоний.
M.N. Popa: І золотий.
Lumen: Спробуймо уявити їх разом.


Arianna: Уже й сюди дісталося!
Gabriele: Погляньте на вікна.
Tatiana: Наче вся площа вбирається до свята.


M.N. Popa: Ось і золото!
Arianna: Gabriele, твоя сніжинка!
Gabriele: Бачили? Знайшла собі місце.


Sirel: Ідіть, ми залишили для вас місця.
Tatiana: Який чудовий стіл.
Lumen: З Різдвом, друзі.
Усі: З Різдвом!


Arianna: Сніжинка залишиться тут?
Lumen: Звісно. Це ж ви її принесли.
M.N. Popa: Отже, і ми залишимо тут частинку Різдва.
Tatiana: Ходи, Titti. Попрощаємося.
Gabriele: Наступна зупинка — Noxarium.


Arianna: Тату… під горою ціле місто!
M.N. Popa: І поглянь, як далеко тягнуться вікна.
Tatiana: Десь там, унизу, на нас чекають.


Lucien: Ласкаво просимо до Noxarium. Ми вас проведемо.
Bony: Я підготував маршрут.
Lucien: Через усі кухні?
Bony: Майже через усі.


Veshra: Обережно, хліб іще гарячий.
Gabriele: Візьмемо один на всіх.
M.N. Popa: Для початку.

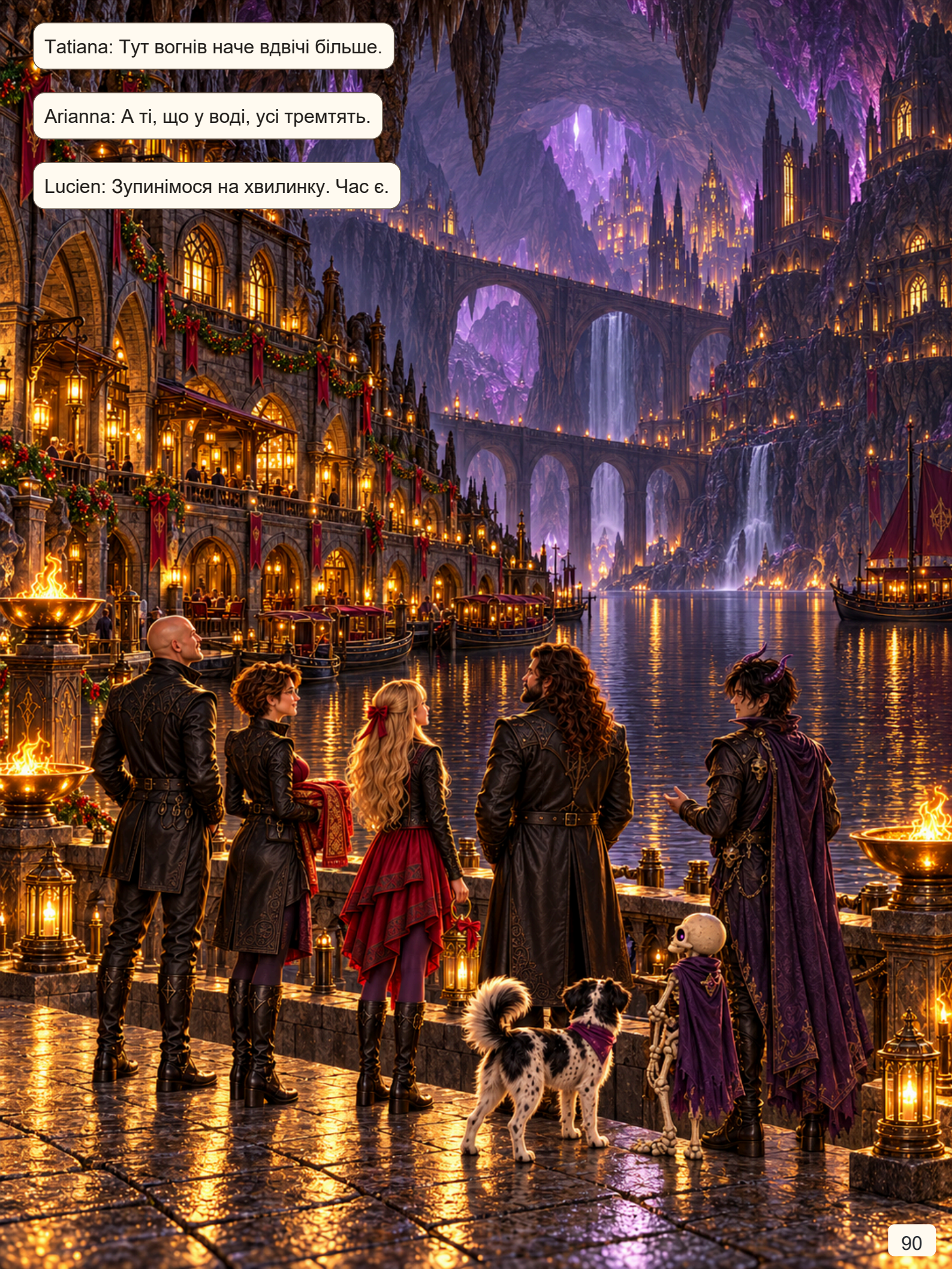

Grimmo: Потримаєте це, щоб не рухалося?
M.N. Pora: Так добре?
Arianna: Додамо ще червону стрічку?
Grimmo: Тоді ви й віднесете її на свято.

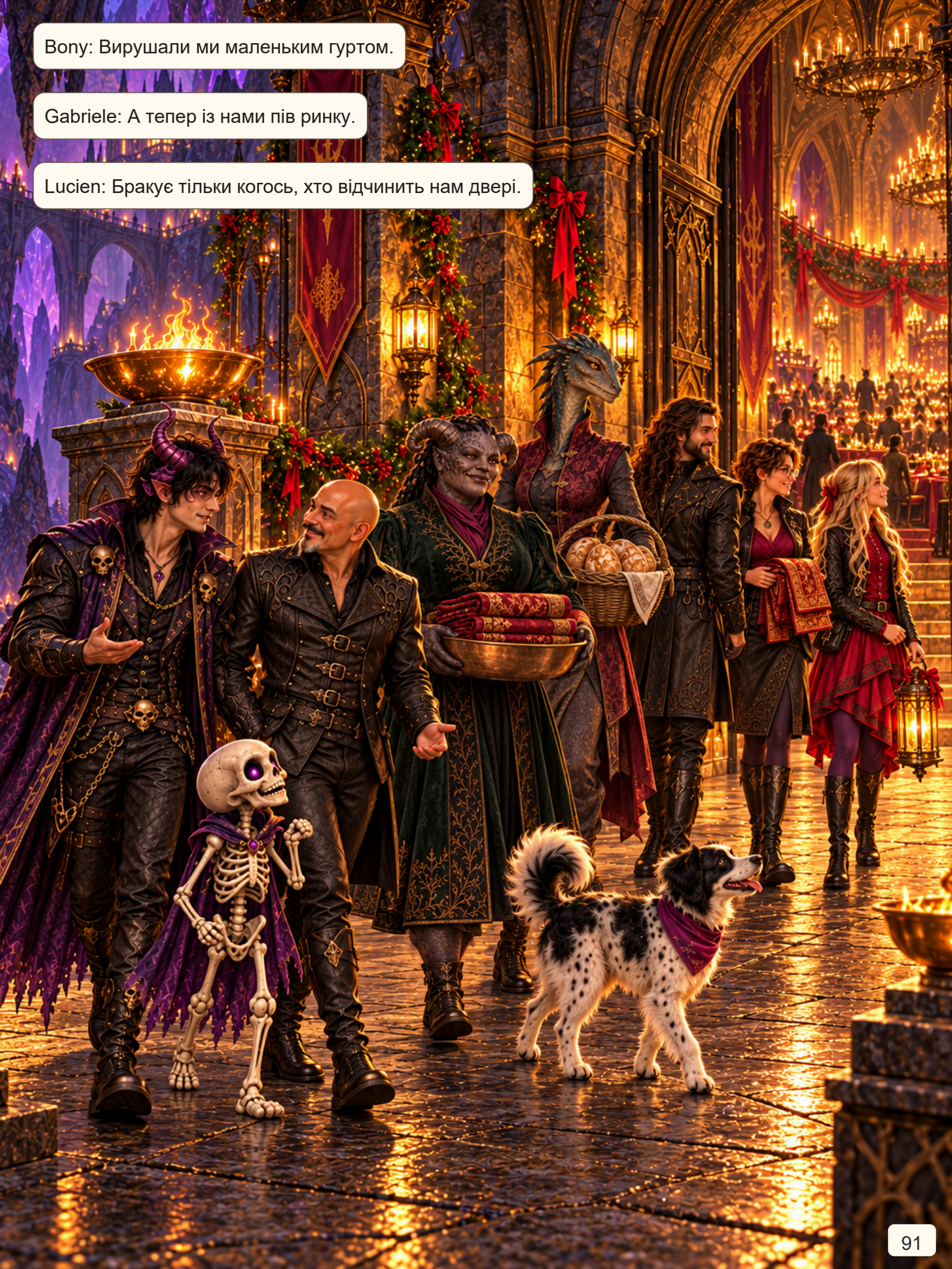

Gabriele: Звідси видно весь ринок.
Mordek: І чути запах, коли хліб виймають із печі.
M.N. Popa: Його ми й без підйому знайшли.


Velka: Це треба до бенкетної зали.
Tatiana: Ми віднесемо.
Bony: Наш маршрут перетворюється на доставку.
Lucien: На доставку в гарному товаристві.


Arianna: Поглянь на ті вуха…
Tatiana: Зачекай. Нехай самі підійдуть.
M.N. Popa: Titti вже зрозуміла.


Arianna: Оцей хоче гратися!
Gabriele: Titti, ми тут у гостях. Не можна залишатися тут жити.
M.N. Popa: Не підказуй їй.


Tatiana: Тут вогнів наче вдвічі більше.
Arianna: А ті, що у воді, усі тремтять.
Lucien: Зупинімося на хвилинку. Час є.


Bony: Вирушали ми маленьким гуртом.
Gabriele: А тепер із нами пів ринку.
Lucien: Бракує тільки когось, хто відчинить нам двері.


Rudrak: Поставимо цю лаву тут?
M.N. Popa: Якщо трохи посунутися, сядуть іще двоє.
Tatiana: Тоді принесемо ще дві тарілки.


Gabriele: Ти ж казав залишити місце для вечері.
M.N. Popa: Я залишив. Просто не знав, що знадобиться стільки.
Tatiana: Передайте хліб, поки ви знову не почали.


Lucien: За тих, хто подолав довгий шлях, щоб бути тут.
M.N. Popa: І за тих, хто залишив нам місце.
Tatiana: З Різдвом.

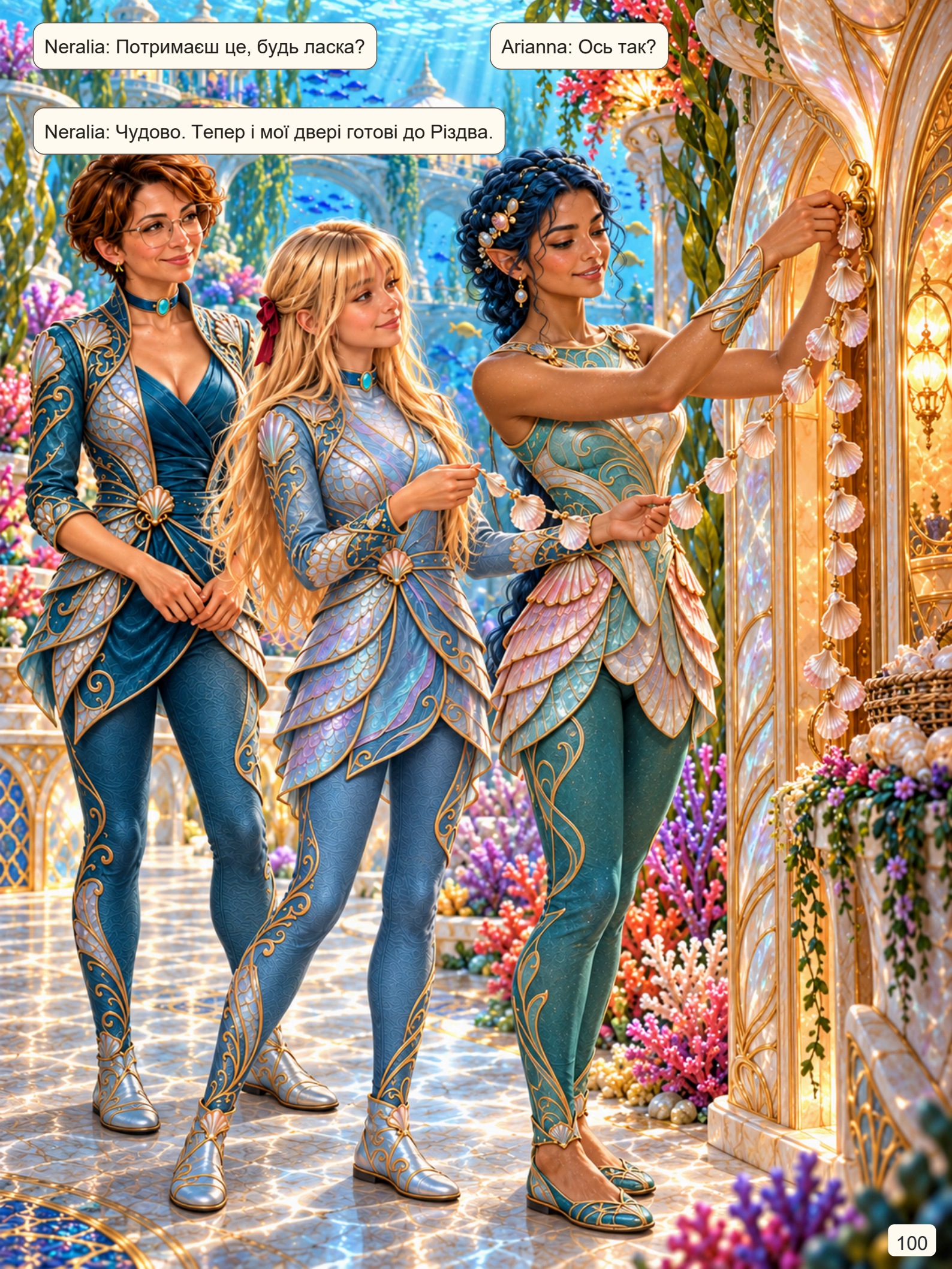

Arianna: Залишимо ліхтар світитися?
Bony: Щасливої дороги. І передайте вітання Atlantis!
Lucien: Звісно. Йому там добре.
M.N. Popa: Передамо. З Різдвом, друзі.


Arianna: Мамо, дивись! Море аж до дверей.
M.N. Pora: Сподіваюся, двері витримають.
Aren: Незабаром ви самі пройдете крізь них.


Aren: Це для вас. Поки вони на вас, ви зможете дихати й спускатися з нами у глибини.
Tatiana: І розмовляти?
Aren: Так. Вони захистять вас і від холоду, і від тиску.


Arianna: Я дихаю… Тату, я справді дихаю!
M.N. Popa: А я досі затримував подих.
Gabriele: А Titti вже попливла.


Tatiana: Будинки є навіть там, угорі.
Gabriele: Тут можна завітати до сусідів просто над дахом.
M.N. Popa: Нарешті місце, де не треба підніматися сходами.


Neralia: Потримаєш це, будь ласка?
Arianna: Ось так?
Neralia: Чудово. Тепер і мої двері готові до Різдва.


Corven: Спробуйте повернути до світла.
Tatiana: Щойно була біла… а тепер рожева й блакитна.
M.N. Popa: Візьмімо цю на площу.


Arianna: Titti, тихше. А то він сховається.
M.N. Popa: Він іде боком, і вона вже не знає, куди дивитися.
Gabriele: Хоч хтось змусив її зупинитися.


Arianna: Наче летить.
Talise: Зачекай тут. Він пропливе поряд.
Tatiana: Поглянь на тінь від його плавців на дні.


Gabriele: Звідси сонце ледве видно.
Arianna: Зате поглянь, скільки вогнів під нами.
Aren: Зупинімося. З тієї тераси видно краще.


Orel: Ми на вас чекали. Знайшли щось на ринку?
Orel: Ходімо, із цього боку ще є місце.
Gabriele: Ось це. Куди поставимо?


M.N. Pора: Зачекай… нічого не бачу.
Arianna: Тату, бант вибрав тебе.
Tatiana: Не рухайся, я зніму.


Corven: Закріпи тут. Пластинки мають обертатися.
M.N. Pora: А я намагався втримати їх усі нерухомо.
Arianna: Тепер вони ловлять світло з усіх боків!


Aren: З Різдвом, друзі мої.
Tatiana: З Різдвом, Atlantis!
M.N. Popa: І тих, хто вгорі. І тих, хто внизу!
Arianna: Тату, тобі всі махають.


Arianna: Буде незвично знову ходити.
M.N. Pora: А мені бракуватиме можливості пропливати над сходами.
Aren: Захочете повернутися — ми знову вас проведемо.
Tatiana: До побачення, Aren. До побачення, Dely.


Arianna: Щойно під морем… а тепер над хмарами!
M.N. Pora: Аби тут можна було ходити.
Kallia: Ласкаво просимо до Olympus. Ходімо, я вас проведу.


M.N. Pора: Я тільки навчився пропливати над сходами.
Tatiana: Тут можеш знову почати рахувати сходинки.
Gabriele: Не кажи йому. На першій і зупиниться.


Tatiana: Як пахне хлібом!
Kallia: Готують вечерю для всієї площі.
M.N. Popa: Отже, ми прийшли вчасно.


Gabriele: Ти все розписуєш вручну?
Damon: Листочок за листочком.
M.N. Popa: Я б на другому вже поставив пляму.


Arianna: Можна підійти?
Kallia: Так, обережно. Нехай сам наблизиться до тебе.
Tatiana: Дивись, він уже тебе обнюхує.


Tatiana: Звідси навіть не видно, де закінчується гора.
Gabriele: Сад наче ширяє.
Kallia: Ходімо. Я хочу вам декого показати.


Arianna: Тіло лева… а дзьоб орлиний.
M.N. Pora: І дивиться на всіх нас.
Kallia: Залишаймося тут. Даймо йому простір.


Arianna: Titti, поглянь, хто тут.
Tatiana: Тихенько, спершу познайомтеся.
M.N. Popa: Цьому хоча б не треба нахилятися, щоб на неї подивитися.


Gabriele: Він кличе її гратися.
Arianna: Titti вже погодилася.
M.N. Pora: Тільки без перегонів у повітрі, гаразд?


Melia: Знаєте цю пісню?
Tatiana: Ні, але хочеться підспівувати.
Melia: Тоді приходьте ввечері. Спробуємо разом.


Kallia: Допоможете із цією лавою?
M.N. Pora: Скільки гостей ви чекаєте?
Damon: Поки приготуємо кілька додаткових місць.


Gabriele: Це та чаша, яку ти нам показував!
Damon: Так. А тепер передай її далі.
M.N. Pora: Із такою кількістю хліба — залюбки.


Gabriele: Ідіть сюди, тут є місце!
Tatiana: Трохи посуньмося.
Kallia: З Різдвом, друзі мої.
Arianna: З Різдвом, Olympus!


Arianna: Ми й справді дістались останньої зупинки.
Tatiana: І за кожним столом нам знаходили місце.
M.N. Popa: А наступного разу запрошуємо ми.
Kallia: Тоді залиште нам два місця.


Tatiana: Ми повернулися додому.
M.N. Popa: Тепер ми знаємо, для кого залишити місце.

Подарунок мандрує далі

Дякую моїй родині, яка наповнює змістом свята й історії, що я розповідаю. І дякую тобі за подорож із нами.

Бажаю тобі Різдва, коли ти відчуєш, що тобі раді, і знайдеш час для когось. І, якщо можеш, залиш місце для того, хто цього не чекає.

Якщо ця книжка викликала в тебе усмішку, поділися посиланням із другом: навіть маленький подарунок може дістатися далеко.

Доступні видання розміщені на сторінці книжки:
valenelya.com/il-natale-che-unisce-i-mondi
Там їх можна безкоштовно завантажити й поділитися посиланням.

З Різдвом, куди б тебе не привела наступна подорож.

Творці та контакти

Різдво, що єднає світи
© 2026 M.N. Popa · VALENELYA
Безкоштовне цифрове видання · Українська мова

Задум, художній всесвіт, персонажі, сюжетні рішення та творче керівництво: M.N. Popa.

Тексти й діалоги створено за сприяння ChatGPT, під керівництвом автора та з його редагуванням.

Ілюстрації створено за допомогою інструментів генерування зображень ChatGPT відповідно до вказівок і референсів автора.

Верстка й підготовка цифрового видання за сприяння ChatGPT і Codex.

Переклад українською та мовна адаптація за сприяння ChatGPT і Codex.

M.N. Popa — творець художнього всесвіту VALENELYA. На сайті можна познайомитися з іншими історіями й знайти безкоштовні матеріали.

Офіційний сайт: valenelya.com
Сторінка книжки: valenelya.com/il-natale-che-unisce-i-mondi
Написати авторові: info@valenelya.com